

2000 om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Under henvisning til indførelsen af en enhedsorganisation i Beskæftigelsesministeriet, hvorefter Arbejdsdirektoratet som udgangspunkt varetager Beskæftigelsesministeriets departementets hidtidige arbejdsfunktioner vedrørende bl.a. reglerne om dagpengegodtgørelse, foreslås af ordensmæssige hensyn, at kompetencen til at fastsætte regler om betaling af gebyr i de nævnte situationer ændres fra beskæftigelsesministeren til direktøren for Arbejdsdirektoratet.

Til nr. 2-4

Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig over for arbejdsløsheds-kassen, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne på højst 962 timer. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan direktøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af arbejdsløsheds-kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter direktørens tidligere afgørelse. Ved svig forstås, at et medlem forsætligt har afgivet urigtige oplysninger eller fortiet forhold over for sin arbejdsløsheds-kasse for derved at få eller beholde en ydelse med urette. Finder arbejdsløsheds-kassen, at et medlem har gjort sig skyldig i svig eller forsøg herpå, skal kassen efter de nugældende regler træffe afgørelse om tilbagebetaling og samtidig tilkendegive en indstilling til Arbejdsdirektoratet om, hvilken sanktion der skal gives i sagen.

Arbejdsløsheds-kassen kan uden forelæggelse for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne på højst 37 timer, hvis medlemmet har begået anden forseelse overfor kassen.

Det foreslås i § 1, nr. 2, ad § 87, stk. 1, 2. pkt., at arbejdsløsheds-kasserne får kompetence til at træffe afgørelse i sager, hvor et medlem forsætligt har fortiet forhold eller afgivet urigtige oplysninger over for sin arbejdsløsheds-kasse for derved at få eller beholde en ydelse med urette. Kompetencen er begrænset til tilfælde, hvor ydelsen ikke overstiger 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge, jf. lovens § 47 (15.575 kr. – PL 2003 niveau).

Det foreslås i § 1, nr. 3, ad § 87, stk. 1, 3. pkt., at bestemmelsen om, hvornår et medlem kan slettes som medlem af arbejdsløsheds-kassen, tilpasses ændringen i afgørelseskompetencen ved spørgsmål om svig. Forældelsesfristen for gentagelsesvirkningen ved svig regnes herefter ikke fra Arbejdsdirektoratets tidligere afgørelse, men fra den første administrative afgørelse

i den tidligere sag, uanset om den er truffet af arbejdsløsheds-kassen eller Arbejdsdirektoratet.

Det foreslås i § 1, nr. 4, ad § 87, stk. 4, 1. pkt., at arbejdsløsheds-kasserne kun i det omfang, kasserne ikke selv har kompetencen til at træffe afgørelse, jf. forslaget til § 87, stk. 1, 2. pkt., skal forelægge sagen for Arbejdsdirektoratet med en indstilling til sanktion.

Til nr. 5

Der er allerede i dag med hjemmel i § 79, stk. 3, og § 91, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fastsat regler for udveksling af digitale informationer i arbejdsløshedsforsikringen.

Idet der i øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3 foreslås, at der skabes en klar hjemmel til også i øvrigt at fastsætte regler om anvendelsen af digital kommunikation i arbejdsløshedsforsikringen.

Parallelt med bemyndigelsesbestemmelsen i forvaltningslovens § 32 a vil der blive fastsat regler om digitale kommunikationsveje mellem hver af følgende:

- Medlemmerne
- Arbejdsløsheds-kasserne
- Arbejdsdirektoratet
- Arbejdsmarkedets Ankenævn

Der er tale om gennem disse kommunikationsveje at udveksle alle typer af digitale dokumenter og data, der har betydning for medlems- og udbetalingsforhold i arbejdsløshedsforsikringen. Det kan være fx blanketter (ledighedserklæring, dagpengekort mv.), klager over arbejdsløsheds-kassernes afgørelser og afgørelser fra Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn. Oplysninger, der skal udveksles som følge af det nye udvidede rådighedstilsyn, er også omfattet af denne form for kommunikation.

Det er vigtigt, at der ved udmøntningen af hjemmelsbestemmelsen tages højde for, at den digitale kommunikation skal være sikker, da der er tale om udveksling af fortrolige og personlige oplysninger, samt at oplysningerne skal kunne tilskrives afsenderen. Det vil sige, at den digitale kommunikation og den måde, hvorpå den foregår, skal sikre de samme hensyn, som ligger bag et givent formkrav, fx et krav om skriftlighed.

Det skal således sikres, at det er muligt at dokumentere, at der ikke efterfølgende er sket utilsigtede ændringer i informationerne (integritet). Det skal dokumenteres, at informationerne stammer fra den angivne afsender (autenticitet). Det skal sikres, at afsenderen ikke efterfølgende kan påstå, at informationen, som den foreligger, ikke stammer fra denne (uafviselighed).